

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Rodziny i Polityki Społecznej

Data posiedzenia: 26 stycznia 2011 r.

Nr posiedzenia: 178

Posiedzeniu przewodniczył: senator – przewodniczący komisji Mieczysław Augustyn

Porządek posiedzenia: 1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (druk senacki nr1087, druki sejmowe nr 3241, 3304, 3599, 3769)

- W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Małgorzata Adamczak, Mieczysław Augustyn, Kazimierz Jaworski, Piotr Kaleta, Stanisław Kogut, Rafał Muchacki, Jan Rulewski.
- zaproszeni goście:
    - Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej:
      - podsekretarz stanu Marek Bucior,
      - zastępca dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Zbigniew Januszek,
      - radca ministra Bożena Bator,
    - Ministerstwo Finansów:
      - główny specjalista w Departamencie Finansowania Sfery Budżetowej Małgorzata Marciniak,
    - Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych:
      - Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Stanisław Ciechanowski
      - dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Tomasz Lis,
    - Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu:
      - zastępca prezesa Maria Dmochowska,
    - Ministerstwo Spraw Zagranicznych:
      - zastępca dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego Andrzej Misztal,
    - Stowarzyszenie Polaków Poszkodowanych przez III Rzeszę:
      - radca prawny Stanisław Zieliński,
    - senator RP Stanisław Gogacz.

przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Szymon Gidewicz

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Ustawa uchwalona przez Sejm stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 16 grudnia 2009 r., który stwierdził, że przepisy ustawy pomijając kwestię wywiezienia do pracy przymusowej w granicach przedwojennego państwa

polskiego, są niezgodne z konstytucyjną zasadą równości. Obywatele polscy wywiezieni do pracy przymusowej w granicach II RP byli pozbawieni prawa do świadczenia.

Ustawa uchwalona przez Sejm uznaje deportację do pracy przymusowej na okres co najmniej 6 miesięcy w granicach państwa polskiego sprzed 1 września 1939 r. jako uzasadniającą prawo osoby poszkodowanej do świadczenia. Ponadto osoby, których wnioski zostały odrzucone pod rządami przepisów ustawy zakwestionowanych przez TK będą mogły występować o zmianę wcześniejszej negatywnej decyzji.

W dyskusji przedstawiciel Stowarzyszenia Polaków Poszkodowanych przez III Rzeszę Stanisław Zieliński postulował poprawkę, zgodnie z którą okres wykonywania pracy przymusowej powinien być liczony od dnia deportacji do dnia 8 maja 1945, tj. do zakończenia II wojny światowej.

Propozycja ta oznaczałaby, że represje wobec obywateli polskich ustały z dniem zakończenia II wojny. Propozycja poprawki nie została zaakceptowana przez senatorów, ponieważ deportacje jako narzędzie represji stosowano także po zakończeniu wojny. Senatorzy podkreślali, że obywatele polscy byli deportowani przez władze komunistyczne do końca lat 40. XX w., m. in. do ZSRR, a ci którzy przeżyli łagry-sowieckie obozy koncentracyjne, powracali z deportacji do Polski jeszcze w latach 50. XX w.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego przedstawił propozycję poprawki legislacyjnej. Senator M. Augustyn zgłosił ją jako swój wniosek.

Komisja jednogłośnie przyjęła ustawę wraz z poprawką (za-4, przeciw-0, wstrz. się-0).

Na sprawozdawcę komisji na posiedzenie Senatu wybrano senatora Jana Rulewskiego.

Konkluzja: Komisja wnosi o wprowadzenie poprawki do tekstu ustawy (druk senacki nr 1087 A).

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.